

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Ordinis Sacramento Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XL. Argumentum. De Subjecto Sacramenti Ordinis disseritur in hac Decisione; quæ docet, eum esse Virum quinque qualitatibus præditum, nempe Masculum, baptizatum, ac confirmatum, in legitima ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94570)

ordo, & meritum earundem stabat in tuto. Tandem ex Libro Rerum OEconomicarum, & adfistitia Virorum Nobilium, ad prudentum, de quibus supra, certus fiebat Prælatus de defensione, ac confervatione reddituum Episcopatus, sibi ex præcepto incumbente. cap. Augustino, 12. q. 2. cap. Convenior, 31. q. 8. ac ulterius (quod sibi manebat alta mente repositum) uberiores posse facere Eleemosynas, quo majoris erat eorundem reddituum exactio: sciebat enim, & sæpè secum ruminabat verba S. Gregorii Papæ relata in cap. Fratrem nostrum, 33. dist. 86. Oportet scilicet, quod Episcopus non sibi credat, solam lectionem, & orationem sufficere, ut remotus studeat sedere, & manu minime fructificare. Largam manum habeant; necessitatem patientibus succurrat, aliam inopiam suam credat: quia si hæc non habet, vacuum Episcopi nomen tenet. Eminentissimi Barbadici S. M. Patavini Antistitis liberalitas erga pauperes, & inopes nota est toti Urbi, ac Orbi. Libri Episcopatus, in quibus ejus eleemosynæ notatæ reperiuntur, testantur, eas excedere summam centum millia Ducatorum. Jure comparandus venit sanctis illis Præfultibus, quos Genuensis recenset in Manuali cap. 18.

DECISIO XL.

ARGUMENTUM.

De Subjecto Sacramenti Ordinis differitur in hac Decisione; quæ docet, eum esse Virum quinque qualitatibus præditum, nempe Masculum, baptizatum, ac confirmatum, in legitima ætate constitutum, bonis moribus, litteris, intentione serviendi Deo ornatum, atque à canonicis impedimentis immunem. Plura curiosa dubia resolvuntur: præcipuè An Fœminæ, ac Pueri infantes validè possint ordinari? Tandem recensentur impedimenta 40. è Sacris Canonibus collecta, quorum aliquo detenti non debent ordinari.

SUMMARIUM.

- 1 Qualitates quinque necessarie in Ordinandis. Et quæ?
- 2 Baptizatus si quis non est, invalide ordinatur.
- 3 Fœminæ an possint validè ordinari? & num. 7
- 4 Fœmina multa Prophetisse.
- 5 Fœmina Joanna Papissa. Et num. 10.
- 6 Fœminæ in Mengrelia audientes Confessiones, & ministrantes Sacramenta.
- 7 Heretici, qui docuerunt, Fœminas posse ordinari.
- 8 Fœminarum conditio est, ut sint subditæ viris.
- 9 Prophetia dono cur fœmina sint capaces?

- 10 Joannes Papa VIII. cur dictus Papissa?
- 11 Fœminis an prima Tonsura, & Minores ordines dari possint ex dispensatione Papæ?
- 12 Hermaphroditi quando possint ordinari?
- 13 Ætas in ordinandis de Jure antiquo: Item de Jure novo.
- 14 Minores ordines in qua ætate possint conferri?
- 15 Ætas pro majoribus ordinibus suscipiendis: & pro Episcopatu, ac Papatu.
- 16 Ordinari an quis possit ante aliquas horas complementi anni?
- 17 Bissextus dies an computandus pro complemento Anni.
- 18 Regularium Privilegia revocata quo ad ætatem pro ordinandis.
- 19 Ordinatus ante legitimam ætatem quas penas incurrat?
- 20 Infans an validè possit ordinari etiam in Sacris?
- 21 Episcoporum ordinantium pueros ante legitimam ætatem, pena.
- 22 Mores quales requirantur in ordinandis?
- 23 Inquisitio facienda per Prælatos de moribus ordinandorum.
- 24 Scientia in ordinandis quæ, & quanta esse debeat?
- 25 Episcopi peccant mortaliter ordinando ignorantes; & remanent suspensi à collatione ordinum.
- 26 Regulares egent minori scientia pro ordinibus. Ac etiam Cantores, & alii ut hîc.
- 27 Illiteratus ordinatus an sit Irregularis?
- 28 Intentio recta pro ordinibus suscipiendis quæ sit?
- 29 Clericus in minoribus ducens Uxorem an peccet?
- 30 Subdiaconus, ac Diaconus nolentes ascendere ad Sacerdotium an peccent?
- 31 Impedimenta Canonica 40. quæ obstant, ne ordines recipiantur.
- 32 Eunuchi, & Castrati an possint ordinari?
- 33 Simoniam pro ordinibus committentium pena.
- 34 Ordines quibus temporalibus conferendi?
- 35 Interstitia servanda ab ordinandis?
- 36 Ordinati ab Episcopis Hereticis, Schismaticis, vel Excommunicatis sunt ipso Jure suspensi.
- 37 Ultramontani, Galli, Hispani quando sint ordinandi in Italia?
- 38 Græci non sunt ordinandi ab Episcopo Latino. Neque è contra.
- 39 Effectus Ordinis duo. Gratia, & Character.

Explicitis omnibus, quæ ad personam Ministri Sacramenti Ordinis, qui est Episcopus, & ad ejus officium Pastorale pertinent; opus est transire ad subjectum hu-

jus

jus Sacramenti, & declarare, quænam personæ possint ad Ordines promoveri, ac quibus qualitatibus eas conveniat esse ornatas, ut valide, ac licite ordinentur. Igitur quinque qualitates concurrere debent in ordinandis; quarum quatuor sunt affirmativæ, quinta autem negativa. Videlicet:

- 1 Ut ordinandus sit homo Christianus, Confirmatus, & habeat sexum virilem.
- 2 Ut sit constitutus in debita ætate.
- 3 Ut bonis moribus ac Litteris sit imbutus.
- 4 Ut recta intentione sit præditus.
- 5 Ut nullum habeat Canonicum impedimentum.

Quo ad Primam Qualitatem. Debet in primis, qui petit Ordinis Sacramentum, esse Christianus, ist est baptizatus; nam sine Brptismo nullum potest recipi Sacramentum, & eo minus Ordinem; & invalida esset Ordinatio, si ad eam admitteretur non baptizatus *cap. si Presbyter, 1. q. 1. cap. Pastoralis, de Sacram. non iteran.* Item debet etiam esse Confirmatus. Concil. Trident. sess. 23. de Ref. cap. 4. etsi non confirmatus valide ordinaretur, sed supplenda esset Confirmatio, *d. cap. Pastoralis. Diana Coordinatus tom. 2. tract. 5. ref. 100. & Emin. Card. de Lauræa de Sacram. Ord. disp. 9. num. 57.* At fas est, ut ipse ordinandus inter cætera sexum habeat virilem. S. Thomas in 4. sent. dist. 25. q. 2. art. 1. Scotus *ibid. §. Hic breviter, ac Bonaventura p. 3. q. 1.*

Hujus occasione qualitatibus disputant Scholastici, an Fœminæ adeo sint incapaces Sacramenti Ordinis, ut si de facto ordinarentur, non essent valide ordinatæ, neque reciperent characterem? Et prima facie videbatur dicendum, quod characterem reciperent, & quod essent valide ordinatæ. Primò, quia majus est officium prophetandi, quàm officium offerendi, & sacrificandi. S. Thomas in 3. p. qu. 39. art. 1. ad primum. Sed multæ Fœminæ fuerunt Prophetissæ tum in Lege vetèri, ut Maria sorore Moysis *Num. 12.* tum in Evangelio, ut de Anna Phanuelis filia. *Luc. 2.* & de aliis Sanctis Virginitibus; ut de S. Elisabeth Abbatisa Monasterii Sconaugiensis, de S. Hildegardæ, Geltrude, Metilde, & aliis, quas commemorat Petrus Antonius Tornamira in sua Historia Monastica S. Benedicti Abbatibus, *Libr. 3. cap. 2. §. 8.* præter plurimas Sanctas, quas spiritu Prophetiæ dotatas fuisse legimus in Romano Breviario. Ergo si quod majus est, competit fœminis, iisdem etiam quod minus censetur potest convenire, juxta regulam in *cap. Si Paulus, 32. quest. 5. cap. Quilibet, dist. 40.* Secundò, quia olim in Ecclesiâ ordinabantur Diaconissæ, & erant Subdiaconissæ, Presbyteræ, & Episcopæ. *cap. Mulieres, 32. dist. cap. Diaconissam, 27. quest. 1.* Tertiò, quia multi Historici referunt, Joannam fœminam Anglicanam assumptam fuisse ad Papatum, & se nominasse Joannem Papam VIII. ut videre est apud Philibertum *tract. 1. part. 4. cap. 1. numer. 19. Leandr. tract. 6. disput. 5. quest. 2. &*

Salmanticenses de Sacram. Ordin. tract. 8. cap. 5. num. 3. Quartò, quia Mulieres in Regione Mengrelia, quæ est antiqua Colchis, Anno 1614. repertæ sunt à Missionariis Apostolicis audire Sacramentales Confessiones, & alia Sacramenta Ecclesiæ ministrare, ut novissimè legitur in Annalibus Sacerdotii, & Imperii, erudita calamo conscriptis, etsi vulgari Idiomate per Illustrissimum Baptaglinum Episcopum Nucerinum *d. Anno 1614. num. 28.* Quintò, quia apud Deum non datur distinctio personarum, neque conditionis, neque sexus, sed omnes homines masculi, & fœminæ conditi sunt ob æternam salutem, capacesque facti sunt Sacramentorum, teste Apostolo *ad Galat. 3. ibi: Non est servus, neque liber, non est masculus, neque fœmina.* Ergo etiam fœminæ possunt sumere Sacramentum Ordinis.

His tamen non obstantibus dicendum est, sexum fœmineum non esse capax Sacramenti Ordinis, & si de facto mulier ordinaretur, invalida esset ordinatio; & contrarium asserere hæresis foret, quam professe sunt olim Cataphrygæ, Peputiani, & alii, inter quos Wiclefus, & ejus discipuli, qui omnes errorum sordes congregarunt, & docuerunt, etiam mulieres baptizatas ad Sacerdotii ordinem posse assumi, ut scribit Valdensis *Libr. de Sacram. cap. 59.* Hunc pariter errorem disseminarunt Hæretici Marcotiani, Quintiliani, ac Colliridiani, asserentes, etiam fœminas esse capaces Sacerdotii, & Prælaturæ, ut notat Emin. Card. de Lauræa de Sacram. Ord. disp. 9. numer. 2. Idcirco est de fide, quod mulieres non sunt capaces Sacramenti Ordinis, quia Christus Dominus in ultima cœna solos Viros, idest Apostolos ordinavit; & iisdem Apostolis facultatem remittendi peccata commisit *Joan. 20.* nec legitur, ipsum aut Sanctissimæ Virgini Mariæ Matri suæ, aut aliis Mulieribus, sibi sanguine, charitateve conjunctis, talem dignitatem concessisse. Ergo signum est, fœmineum sexum illius esse incapax ex institutione Christi. Ratio autem rationis est, quia Sacramentum Ordinis est signum practicum, & idcirco obtinere debet non solum productionem rei, sed etiam significationem illius; quemadmodum in Extrema Unctione requiritur, quod ungendus sit infirmus, ut significetur necessitas curationis. At in fœmineo sexu non potest significari superioritas gradus, quam importat character Ordinis, eo quod Mulier statum subjectionis ex natura sua sortita est, juxta illud *Genes. 3. sub viri potestate eris,* ut bene docet S. Thomas *p. quest. 39. art. 1. §.* quapropter, si Mulier esset capax ordinum, posset in Ecclesiâ prædicare, docere, imò ad Episcopatum ascendere, & sic aliis præesse; quæ omnia prohibita sunt mulieribus. *cap. Mulier, dist. 23. cap. Mulier, de Consecr. dist. 4. cap. Nova quedam: De Pœnitent. §. Remiss.* juxta id, quod ait Apostolus *1. Timoth. 2. Mulierem in Ecclesiâ docere non permitto; nec dominari in virum.* Hoc eidem latius demonstrant Salmanticenses *dist. tract. 8. cap. 5.*

à numer. 7. & seqq. & Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disput. 9. à num. 3. addentes, quod si secus esset. Ecclesia in tot sæculis ordinasset, ac ad Sacerdotium promovisset aliquas ex tot sanctis Mulieribus, quæ in ea floruerunt; quod nunquam reperitur factum fuisse.

Neque obstant argumenta contraria. Non primum, ad quod respondet S. Thomas d. 9 part. 3. quest. 39. dicens art. 1. quod Prophe-
 tia non est Sacramentum, sed Dei donum, unde ibi non exigitur significatio, sed solum res; & quia secundum rem in his, quæ sunt animæ, mulier non differt à viro, cum quandoque mulier invenitur melior quantum ad animam multis viris, idè donum Prophecie potest recipere, sed non Ordinis Sacramentum. Ad Secundum respondetur, Diaconissas non fuisse promotas ad Sacramentum Ordinis, sed ad simplicem benedictionem, ut exercere possent illos charitatis actus, quos magis fœminas, quàm Clericos decebant, ut latè exposuimus supra Decif. XXXI. ubi etiam diximus Presbyteras, Episcopas, & alias hujusmodi fuisse uxores Presbyterorum, seu Episcoporum, qui de earum consensu Ordines Sacros suscipiebant, & ipsæ votum emittebant continentie. Ad Tertium respondet Emin. Cardinales Bellarminus libr. 3. de Pontif. Rom. cap. 24. Baronius ad Annum Christi 853. & Philibert. d. tract. 1. part. 4. cap. 1. num. 21. rem illam esse fabulosam; & inde pro-
 10 cessisse, quod ille Pontifex nimis destitutus erat fortitudine, constantia, ac prudentia in regimine Pontificatus, prout exemplis comprobatur novissimè Palatius in Gestis Pontific. Romanor. tom. 2. in Joannis Papæ VIII. vita; ob quas ejus frigiditates in operando communiter vocabatur Papissa. Idem notant Barbofa de Jure Eccles. Univ. libr. 1. cap. 1. num. 81. & 82. Nicolius in Flosculis Verb. Papa, & Salmanticenses d. cap. 5. num. 12. addentes. Esto tamen, quòd illa Historia fuisset vera, prædicta asserta Joanna non fuisset verus Pontifex, cum præcedere debeat in eo tum Episcopatus, tum Presbyteratus, cujus omnino incapax est Fœmina; cui neque minores Ordines, neque prima Tonsura potest conferri ex dispensatione Papæ, ut advertunt Sanchez Consilior. libr. 17. cap. 8. num. 3. & Valquez tom. 3. in 3. part. disp. 245. cap. 2. & alii apud eosdem Salmanticenses d. cap. 15. num. 13. ubi confutant nonnullos DD. secus scribentes. Ad Quartum respondetur, non esse mirum quòd in Mingrelia, quæ est pars Ecclesiæ Orientalis penes mare nigrum, prævaluerit ille error circa mulieres, cum alii plures errores foveant, etiam circa Baptismum, ut legitur in iisdem Annalibus. Ad Quintum respondetur, non esse distinctionem coram Deo circa salutem æternam, secus quòd ad Sacramentum Ordinis suscipiendum Sacrificandum & à peccatis absolvendum. Quòd si quis petat, An Hermaphroditum possint valide, & licite ordinari? Pro validitate videant meas Decisiones De Sacram. Pœnitentiæ Decif. XLIII. in qua plenè hanc materiam tractavi, & sub num. 19. dixi, quòd quando prævalet sexus masculinus valide possent ordinari, quod
 12 docent etiam Salmanticenses d. tract. 8. cap. 5. num. 14. 15. & 16. Nota ly Valide, quia licite nunquam possunt, ad ordines promoveri, si

nota sit dupliciter sexus, siquidem sunt irregulares. S. Antoninus 3. part. tit. 28. cap. 6. §. 5. Sylvester Verb. Hermaphroditus, & novissimè Emin. Card. de Lauræa, d. disp. 9. num. 13.

Quòd ad Secundam qualitatem promovendorum ad ordines, hæc consistit in eo, quòd hi habeant legitimam ætatem; circa quam etsi antiquis temporibus diversa emanaverint decreta Conciliorum, videlicet quòd Subdiaconi non ordinarentur, nisi haberent Annos 18. Clem. 13. Unic. De ætate, Ord. & Qual. persic. deinde Annos 20. cap. Subdiaconus, dist. 77. Diaconi verò non promoverentur ad hunc ordinem, nisi haberent Annos 25. cap. in veteri, ead. dist. 77. Sacerdotes autem non fierent, nisi habentes Annos 30. cap. Si quis triginta, il. 1. cap. Nemo cap. Presbyter. & cap. fin. dist. 78. Episcopi in ætate Annorum 30. cap. Episcopus dist. 77. & dist. 78. per omnes textus & cap. Cum in cunctis. De Elect. Nunc verò ad cognoscendam ætatem ordinandorum attendenda est dispositio Concilii Tridentini, quæ habetur sess. 23. de Ref. cap. 4. & cap. 12. & est hujusmodi. Prima Tonsura non detur ante usum rationis, qui præsumitur in ætate annorum septem. Pro minoribus ordinibus nulla est ætas diffinita, idè pro arbitrio Episcopi possunt conferri ab anno septimo usque ad annum 14. & deinceps, juxta habilitatem, & capacitatem puerorum, qui postulant promoveri. Sotus in 4. dist. 25. q. 1. art. 2. Trullench. libr. 6. cap. unic. dub. 10. Averfa de Ordine q. 3. sess. 8. & alii, quos allegant, & sequuntur ipsi Salmanticenses d. cap. 5. num. 29. & quibus conformis est Emin. Card. de Lauræa d. disp. 9. num. 27. Ad majores ordines idem Trid. Concilium d. sess. 23. de Ref. cap. 12. pro Subdiaconatu assignat Annum 22. inceptum; pro Diaconatu Annum 23. pro Sacerdotio Annum 25. pariter inceptos. Ad Episcopatum Annum 30. idem ad Cardinalatum, etsi pro utroque Papa possit dispensare. Ad Summum Pontificatum nulla est ætas in jure assignata. Ita Salmanticenses d. cap. 5. num. 30. Et Emin. Card. de Lauræa num. 35. ubi notat, fuisse dispensatum cum S. Ludovico Tholofano Ordinis Fratrum Minorum, filio Regis Siciliæ, ut posset consecrari Episcopus in ætate 23. Annorum.

Porro circa hanc præfixitam ætatem pro ordinibus plura dubia tractant DD. Unum est, an qui in die Sabbati quatuor temporum comple-
 ret Annum 24. & inciperet annum 25. hora Vespertina, puta hora 22. posset hora 15. vel 16. Matutina ordinari in Presbyteratu? Et respon-
 16 dent Affirmative, quia parum pro nihilo reputatur, & in favorabilibus dies inceptus habetur pro completo. DD. quos citat, & sequitur Diana Coordinatus d. tom. 2. tract. 5. resol. 103. resol. 104. & resol. 105. nec non Salmanticenses d. tract. 8. cap. 5. num. 31. Ipse tamen Diana allegat etiam Theologos tenentes contrarium. Alterum dubium est, An ad complementum Annorum pro ordinibus suscipiendis sit computandus dies bissextus in Anno bissexti? Cir-
 17 ca quod alii asserunt, alii negant, ut videre est apud Barbofam de Episc. alleg. 101. num. 13. Narbonam de Ætate Ann. 25. q. 55. num. 6. Sed tutior est opinio, quòd sit

fit computandus tam pro ordinibus susci-
piendis, quam pro Professione Religiosa faci-
enda. Sanchez de *Matrim. lib. 2. disp. 24. num.*
22. Bonacina, Leander, Philibertus, & alii,
quibus citatis adherent Salmanticenses *d. cap. 5. num. 33.* Tertium dubium est, An Regulares ha-
beant aliquod Privilegium, quo possint ordi-
nari ante tempus, & Annos à Concilio Tri-
dentino præscriptos? Multi multa dicunt, al-
legantes Privilegium Innocentii VIII. conce-
sum Fratribus Minoribus, ut Generales & Pro-
vinciales eorum, ex justa causa possint dispen-
sare cum suis subditis, ut post 22. Annum ad
Sacerdotium admittantur. Sed dicendum est,
etiam Regulares esse debere in ætate à Triden-
tino Concilio requisita, cum in *sess. 23. de Ref. cap. 12.* præcipiat ita: *Regulares quoque, nec in
minori ætate, nec sine diligenti Episcopi examine
ordinentur; privilegiis quibuscunque quod ad hoc
penitus exclusis.* Et ita docent, pluribus pro
hac opinione allegatis, iidem Salmanticenses
d. tract. 8. cap. 5. num. 37. qui num. 39. adver-
tunt, quod qui scienter reciperet ordinem ante
legitimam ætatem, incurreret suspensionem
ipso jure, à qua non esset liberatus completa
postea ipsa ætate, sed egeret dispensatione Pa-
pæ; nisi hac suspensio esset omnino occulta, à
qua posset dispensare Episcopus vigore Trident.
Concil. *sess. de Ref. cap. 6.* at si exerceret ordi-
nem ante dispensationem fieret Irregularis à
solo Papa dispensandus. Quod si ante ætatem
ordinaretur ex ignorantia inculpabili, esset qui-
dem suspensus, sed adveniente ætatis comple-
mento posset absque dispensatione ordinem
exercere; quem etiam si exercuisset ante com-
pletam ætatem, minimè factus esset Irregularis.
Ita DD. Salmanticenses *d. num. 39.* & ibi etiam
Diana Coordinatus, Trullench, Aversa, & alii.
Quantum dubium est, An puer ante usum ra-
tionis, possit validè promoveri ad Ordines et-
iam Sacros? & quod magis est etiam ad Epi-
scopatum? Circa quam dubitationem etsi plura
sint argumenta fortissima pro negativa opinio-
ne, quæ referuntur à Salmanticensibus *d. tract. 8. cap. 5. à num. 17. & seqq.* Nihilominus om-
nes Scholastici utriusque Scholæ amplectuntur
affirmativam, quam docuerunt, & tenuerunt S.
Thomas in *4. dist. 25. q. 2. art. 1.* nec non in
3. p. q. 39. art. 2. Scotus, S. Bonaventura in
4. dist. 25. Sanchez tom. 2. *Consil. libr. 7. cap. 3. dub. 32. num. 2.* alios DD. cumulant,
quibus adhæret etiam Emin. Card. de Lauræa
d. disp. 9. art. 2. Ratio est, quia ut docet S.
Thomas ubi supra, Sacramenta, quæ imprimunt
characterem, non petunt ex necessitate
consensum ipsius recipientis, ut patet in Ba-
ptismo, & in Confirmatione, & idè idem in
Confirmatione, & idè idem in Ordine. Ul-
terius hæc Sacramenta imprimunt characte-
rem conferunt potestatem seu potentiam ad ac-
tum; sed potentia debet semper actum præ-
cedere. Ergo, quamvis pueri pro illo statu
carentiæ usus rationis non possint habere actum
Ordinis, possunt potentia, seu characterem po-
tiri; sicut pro tunc habent potentiam intelle-
ctus & voluntatis humanæ, quamvis actus vo-
luntatis, & intellectus elicere nequeant huma-
nos. Tum denique, quia in his Sacramentis

non requiritur, quod agat, qui ille recipit, quia
actus illius non sunt necessarij ad Sacramentum,
sed quod patiat, & recipiat; & idè quamvis
non possit Minister conferens Ordines absque in-
tentione debita illos conferre, quia agit, & se
habet ut Agens; parvulus tamen absque illa
potest ea recipere, quia se habeat ut patiens,
& ut recipiens. Hæc, & aliæ rationes videri
possunt à studiosis apud Salmanticenses *d. tract. 8. cap. 5. dub. 2.* nec non apud Emin. Card. de
Lauræa *d. disp. 9. art. 2. per totum*, qui de hoc
dubio diffusè differunt, etsi merè speculativo, 21
quia prohibitum est illud ad actum deducere à
Jure Canonico, ut legitur in *cap. fin. de Tem-
por. Ordin. in 6.* & Episcopus, qui infantem
ordinaret ante septennium, incurreret suspensio-
nem à collatione ordinum per annum, quos si
interim conferret, fieret irregularis à solo Papa
absolvendus, & dispensandus, ut ostendit The-
saurus de *Pœnis Eccl. part. 2. Verb. Ordines, cap. 1. num. 5.* & ibi Theologi, ac Canonis-
tæ.

Quò ad Tertiam Qualitatem promoventi-
dorum ad ordines, hæc versatur circa mores,
ac studium eorundem, aded ut ii sint præditi
bonis moribus, ac Litteris; & equidem quò ad
mores non sufficit, ut sint absque peccato mor-
tali, prout requiritur in aliis Sacramentis susci-
piendis, sed quòd sint dediti virtutibus Christia-
nis, castitati, sobrietati, pietati, & humilitati;
ac vitia abhorreant, & ab illis sint alieni; & cir-
ca hanc probitatem indagandam solliciti esse
debent Prælati Superiores, ad quos spectat Cle-
ricos ordinare, vel, ut ab aliis ordinentur, ipsis
dimissorias Litteras concedere, ut decernit
Concil. Trident. *sess. 23. de Ref. cap. 3.* quòd si
in hac indagatione deficiant, & promoveant in-
dignos, pravisque moribus depravatos, peccant
mortaliter, ut docet S. Thomas in *4. dist. 24. q. 1. art. 3. questunc. 4.*

Ex his deducitur, non sufficere, quòd Præ-
latus Superior Ordinandorum nesciat, eos esse
malæ vitæ, vel depravatorum morum; sed de-
bet inquirere, ac se certum reddere de probi-
tate eorundem. *cap. Nullius, dist. 24.* in qua in-
quisitione faciendi servare tenetur ea, quæ
præscripta sunt ab eodem Concilio Tridentino
sess. 23. de Ref. cap. 5. ut notant Sanchez, Trul-
lench, & alii apud Salmanticenses *d. tract. 8. de
Sacram. Ord. cap. 5. à num. 40. & seqq.* &
novissimè Thesaurus de *Pœnis Eccl. d. Verb. Ordines cap. 4. & seqq.* ubi Canones allegat de-
cernentes pœnas, ac censuras tam contra Epi-
scopos, qui conferunt ordines indignis, quàm
istis eosdem ordines recipientibus. Ecce quàm
grandis est obligatio Episcoporum.

Ulterius requiritur scientia in ordinandis,
& quòd sint præditi Litteris, vel magis, vel
minus juxta diversitatem ordinum. Pro prima
Tonsura exigit Concil. Trident. *d. sess. 23. cap. 4. de Ref.* ut sit in rudimentis Fidei instructus,
& sciat legere ac scribere vulgari idioma-
te, non Latino ex necessitate, ut latè probat San-
chez tom. 2. *Consil. libr. 7. cap. 3. dub. 45. num. 10.* Pro minoribus Ordinibus requirit, ut or-
dinandus saltem Latinam linguam intelligat,
ait

ait enim Concil. Trident. d. sess. 23. cap. 11. *Minores Ordines iis, qui saltem linguam Latinam intelligant, per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo magis expedire videretur, conferantur.* Quorum occasione verborum quaerunt DD. utrum Episcopatus habeat arbitrium ordinandi Juvenem, qui nesciat linguam Latinam, si tamen sit bonae indolis, & pro ætate docilis, qui suo tempore discere eam possit? Affirmant Menochius de Arbitr. Judic. casu 425. num. 56. & DD. apud Sanchez d. dub. 45. num. 13. sed ipse negat, num. 14. opinans, quod Concilium in d. cap. 11. det arbitrium Episcopo tantummodo circa interstitia, non autem circa non intelligentiam linguæ Latinæ. Ad Subdiaconatum, & Diaconatum petit Concil. Trident. d. sess. 23. cap. 12. ut promovendi sciant linguam Latinam, qua id, quod legunt, intelligant, & quod sint instructi in his, quæ ad illum ordinem pertinent; unde fit, quod non est conferendum beneficium nescienti recitare Horas Canonicas, ut notant Sanchez ubi supra num. 6. & Salmanticenses. num. 44. Ad Sacerdotium, præter dicta exigit Concilium d. sess. 23. cap. 14. § 15. ut sciant, quæ ad essentiam Sacrificii spectant, & ad alia Sacramenta Baptismi, Extremæ Unctionis, & Pœnitentiæ, videlicet eorum Materias, Formas, & suscipientium animæ dispositionem, etsi in hac scientia pares esse non debeant cum Parochis ipsis, ut volunt Averfa, quæst. 3. sect. 8. Philibertus tract. 1. part. 5. cap. 1. n. 12. & Salmanticenses d. cap. 5. num. 44. Ad Episcopatum autem requiritur scientia utriusque Testamenti, & quod promovendus ad illum Doctor sit in jure Canonico, vel in Theologia; & habilis omnino ad docendum populos, ac prædicandum Evangelium. Concil. Trid. sess. 22. de Refor. cap. 2.

Ex his omnes Doctores deducunt, quod Episcopus peccat mortaliter, qui ordinat idiotas, seu nescientes ea, quæ à Concilio decernuntur, quia defecit in re gravissima, qualis est, idoneos Ecclesiæ Ministros assignare; & ulterius si conferat primam Tonsuram illiterato incurrit ipso facto suspensionem per annum à collatione primæ Tonsuræ, cap. fin. de Tempor. Ordin. in 6. At si ordinet Sacerdotem illiteratum, ipse Episcopus remanet suspensus in perpetuum à collatione Ordinum per text. in cap. Si quis Episcopi, 1. quæst. 1. Thesaurus de Pœnis d. part. 2. Verh. Ordines cap. 9. num. 3. ubi DD. citat disputantes, an dicta suspensio sit lata, vel ferenda sententiæ? ibi ab Episcopis legendus. Concordant Salmanticenses d. cap. 26 §. num. 46. addentes num. 47. quod in Regularibus ordinandis minor scientia requiritur, quam in Clerico seculari; prout etiam in Sacerdotibus, Cantoribus, & aliis in divinis Officiis versatis, ut notant DD. quos ibi allegant Salmanticenses, & Barbosa de Episc. alleg. 46. num. 14. Tandem non ignorandum, quæstionem esse inter Scholasticos, An illiteratus promotus ad ordines sit irregularis, adeo ut eos exercere non possit absque Pontificia dispensatione? Et cum alii DD. affirmant, alii negent; Salmanticenses d. cap. 5. num. 49. media via properantes dicunt, si sit penitus illiteratus, ita ut nihil sciat de lingua

Latina, erit utique irregularis, egens dispensatione; at si aliquantulum sit instructus in lingua Latina, quamvis peccaverit in susceptione ordinum, eos tamen absque peccato poterit exercere.

Quod ad Quartam qualitatem ordinandorum; requiritur, ut qui ad Ordines accedunt, recta sint intentione præditi, idest ut intendant in iisdem ordinibus permanere, ac Deo jugiter servire. Ideo magnum est dissidium inter DD. an sit lethale peccatum recipere Tonsuram, aut Minores Ordines animo permanendi, & deserviendi in eis tantummodo ad tempus, ad perfrundendum Beneficii, vel Privilegii Ecclesiasticis, & postea uxorem ducendi? Et quamvis multi negent, quos citant Salmanticenses d. tract. 8. cap. 5. n. 55. tamen plurimi affirmant, & horum opinio est securior, ut iidem Salmanticenses ajunt, quia accedere ad statum Clericalem animo eum relinquendi, est irridere illum, & ita sentiunt etiam Bannez 2. 2. quæst. 12. art. 1. concl. ult. Ledesma dub. 5. conclus. 2. Molfesius in Summa tract. 2. cap. 17. num. 1. & Philibertus part. 8. cap. 1. num. 9. Et hoc idem affirmant de illis, qui primam Tonsuram acciperent, causa declinandi forum secularem, & exemptionibus Clericorum uti ad tempus, ut latè demonstrant iidem Salmanticenses d. cap. 5. punct. 3. per totum; ubi tamen excusant à mortali Clericum in minoribus constitutum, qui ex aliqua iusta causa uxorem duxerit, puta ad evitandam incontinentiam, vel ad successionem familiæ propagandam; prout etiam affirmant non peccare illum, qui Ordines minores, vel Subdiaconatum, aut Diaconatum recipit animo ibi permanendi, & non ascendendi ad alios; sed ministrandi debitè in Ordine suscepto, & in eo perseverandi, nisi ratione alicujus beneficii altioris gradus contingat se promoveri; ea ratione, quia omnes Ordines per se sunt quidam gradus, in quibus sistere licet, ministrando in ipsis, ac Domino serviendo; id quod fecisse legitur Sanctus Franciscus, qui ab Ordine Diaconatus ad Presbyteratum noluit ascendere. Ita Salmanticenses d. cap. 5. n. 52. At faxis Deus, ut quod fecit ille Sanctus motivo profundæ humilitatis, sit ejusdem meriti, in multis Clericis id exequentibus motivo excellæ ignavia vel mundanæ libertatis.

Quod ad Quintam, & ultimam Qualitatem ordinandorum, hæc est negativa, videlicet, quod nullum habeant Canonicum impedimentum; & quoniam plurima sunt impedimenta Canonica, referemus hic principaliora, ut ea Studiosi summatim videant, ac Prælati unico intuitu deprehendere possint, quæ personæ sint ad ordines admittenda, & quæ ab iisdem repellenda. Igitur ad mittendi non sunt, sed omnino ab ordinibus repellendi veniunt omnes sequentes. I. Excommunicati, excommunicatione majori. cap. Cum illorum, de Sentent. Excommunic. II. Qui aliqua suspensione sunt affecti. Concilium Trident. sess. 14. de Reformat. cap. 1. III. Qui Interdicto Ecclesiastico sunt adstricti cap. Alma Mater, de Sentent. Excommunic. in 6. IV. Qui laborant infamia cap. Infames, 6. quæst. 1. V. Qui aliqua irregularitate detinentur. Concilium Trident. d. sess. 14. cap. 7. VI. Qui in examine per Episcopum faciendo non reperiuntur habere sufficientem scientiam, ut dictum est

est supra num. 24. cap. *Illiteratus*, dist. 36. cap. *fine de temp. Ord. in 6.* Concilium Trident. sess. 23. de Reformat. cap. 4. & cap. 11. VII. Qui libertate non gaudent, sed sunt servi, vel mancipia alterius. cap. *Nullus*. cap. *Nulli*. cap. *Magnus*, & cap. de *Servorum*, dist. 54. cap. 1. & cap. *Consuluit*, de *Servis non ordin.* VIII. Qui obligati sunt ad publicam rationem, vel ad aliquod onus personale. Concil. Carthag. 1. cap. 8. cap. *Si quis obligatus est*, dist. 54. IX. Qui sunt sponte Castrati, vel facti Eunuchi. cap. *Si quis*, cap. *Hi qui se*, dist. 55. Dicitur sponte, quia ordinari non prohibentur, qui castrati sunt in cunabulis. cap. *Ex parte de Corp. vitiat.* vel per insidias hostium. Concil. Nicen. 1. can. 1. vel à Medicis ob infirmitatem. cap. *Si quis pro agnitudine*, & cap. *Eunuchus*, dist. 55. X. Non possunt ordinari, qui legitimos non habent natales. cap. 1. & cap. *Litteras de Filiis Presbyt.* nisi fiant Religiosi cap. 1. eod. tit. XI. Neque Hæretici, vel qui veniunt de Hæresi. Concil. Nicen. 1. can. 10. Innocentius IV. *Const.* 18. *Noveris*. Paulus IV. *Constit.* 19 *Cum ex Apostolatus*. Neque qui rebaptizati sunt. cap. *Qui in qualibet*, 1. *quest.* 7. XIII. Neque Dæmoniaci, sive Energumeni, donec liberentur. cap. *Communiter*. cap. *Clerici*. cap. *Usque adeo*, dist. 33. XIV. Neque Publici Pœnitentes sunt, qui propter publica crimina, & scandalosos excessus coacti sunt agere publicam pœnitentiam (quæ nunc utinam esset in usu) cap. *Maritum*, dist. 33. cap. *Ex Pœnitentibus*, & cap. *Placuit*, dist. 50. XV. Neque qui nullius Ecclesiæ servitio est addictus, seu cui debeat inservire. Concil. Trident. d. sess. 23. de *Refor.* cap. 16. XVI. Neque qui Simoniaci sunt, & tentarunt per oblationem pecuniæ promoveri ad Ordines, & forsan ad minores promoti per Simoniam fuerunt. cap. *Maritum*, & cap. *Communiter*, dist. 33. cap. *Præcipimus*, dist. 34. sunt enim Excommunicati, suspensi, & interdicti tam ordinans, quam ordinati, & de gravissimis pœnis ob Simoniam in collatione Ordinum, & quot modis ea committatur videndus est Thesaurus de *Pœnis Eccles.* d. part. 2. *Verb. Simonia* cap. 9. per tot. XVII. Neque possunt ad Ordines promoveri, qui sunt Bigami, idest qui duas Uxores, aut unam Viduam habuerunt. cap. *Si quis Viduam*, dist. 34. cap. *Quicumque il.* 2. dist. 50. cap. de *Bigamis*. de *Bigam. non ordin.* XVIII. Neque qui corpore sunt vitiiati, Gibbosi, Nani, Claudi deformiter, nisi aliud arbitretur Episcopus circa parvum vitium, vel deformitatem. cap. *Præcis*, dist. 55. XIX. Neque Liberti, si eorum Domini sint vivi, nisi eorum accedat consensus. cap. *Præcipimus*, dist. 34. XX. Si sint criminosi. cap. *Extensore*, de *Tempor. Ordin.* XXI. Si sint Ufurarii. cap. de *Petro*, dist. 47. XXII. Si sint vindicativi. Concil. Carthaginen. 4. cap. 67. XXIII. Si sint accusati criminaliter causa, ipsa criminali pendente. cap. *fin de Testib.* XXIV. Si quis solutus fuerit habere Concubinam, vel Meretricem. d. cap. *Maritum*, dist. 33. d. cap. *Præcipimus*, dist. 34. d. cap. *Præcis*, dist. 55. XXV. Si quis sit Maledicus, Blaspheinator, aut lubricæ linguæ. cap. *Doct. Clericali Tom. II. Lib. V.*

Clericus maledicus, dist. 46. XXVI. Neque si sit Scurra, Joculator, Comœdus, seu Histrion, Concil. Toletan. 17. cap. 23. XXVII. Prohibentur etiam ordinari, qui milites fuerunt, & de militia revertuntur. cap. *Si quis post*, dist. 50. cap. *Aliquantos*, dist. 51. XXVIII. Item qui Seditiosi habentur. cap. *Seditionarios*, dist. 46. XXIX. Item qui ad alienum Episcopum accedunt sine Litteris dimissorialibus sui Ordinarii. cap. *De aliena*, dist. 71. cap. *Si qui Clerici*, 1. *quest.* 1. Concil. Trid. sess. 6. de *Reform.* cap. 5. & d. sess. 23. de *Reform.* cap. 8. XXX. Neque qui volunt ad Sacros Ordines promoveri. & non habent sufficientem titulum, vel Beneficii vel Pensionis vel Patrimonii ex Concilio Tridentino sess. 21. de *Reform.* c. 2. de quo titulo triplici fusè egimus supra *Decif.* XXVIII. XXXI. Neque inter Latinos, qui ad Sacros Ordines aspirat, & non intendit castitatem servare. cap. *Conjugatus*, de *Convers. Conjugat.* cap. *Unico*. Extravag. Joan. XXII. de *Voto* Concil. Trident. sess. 22. de *Reform.* cap. 13. Et nostra *Decif.* XXVII. hujus tractatus de *Sacrament. Ordinis*. XXXII. Qui pro Sacris Ordinibus suscipiendis non expectant quatuor anni tempora, aut Sabbatum ante Dominicam Passionis, vel ante Dominicam Resurrectionis, cap. *fin.* dist. 55. & cap. 1. de *Tempor. Ordin.* Porro Episcopi sunt ordinandi die Dominico. cap. *Ordinationes*. & cap. *Quod à Patribus*, dist. 75. Ordines autem minores etiam in quolibet Festo die conferri possunt. cap. *Quando*, dist. 75. cap. *De eo autem de Tempor. Ordin.* XXXIII. Neque possunt Clerici ordinari nisi post transactum annum ab ultimo Ordine suscepto; quia interstidia sunt servanda, nisi Episcopus ex justa causa super eis dispenset. Concil. Tridentin. sess. 23. de *Reform.* cap. 11. & cap. 13. ita tamen, ut nequeat Episcopus eadem die duos Ordines Sacros conferre. cap. *Litteras vestras* & cap. *Discretus*, de *Tempor. Ordin.* Concil. Trident. d. sess. 23. cap. 13. & debeat celebrare eorumdem ordinationes hora die tertia. cap. *Ordinationes*, dist. 75. XXXIV. Item non possunt conferri Ordines ab Episcopo nisi in sua Diœcesi, vel in aliena de expressa licentia Diœcesani. Concil. Trident. dict. sess. 23. de *Reformat.* cap. 8. XXXV. Neque ab Episcopo non habente Communionem cum Apostolica Sede, & ejus gratiam; idcirco qui se faciunt ad Ordines promoveri ab Episcopis Hæreticis, vel Schismaticis, vel Excommunicatis, etsi validè ordinentur, si adhibeant veram materiam, formam, & intentionem, tamen ab exercitio Ordinum sunt ipso jure suspensi. cap. *Arianos*. cap. *Nos*. cap. *Excommunicari*. cap. *Per illicitam*, 1. *quest.* 1. Clemens VIII. in Constitutione 34. incipien. *Sanctissimus*, §. 4. XXXVI. Ultramontani ordinari non possunt ab Episcopo Italo sine licentia Papæ, vel sui Episcopi assignantis causam, quare non ordinavit. cap. 1. de *Tempor. Ordin.* in 6. Imò Galli, neque Hispani ab Episcopis Italis sunt ordinandi absque Litteris dimissoriis proprii Episcopi recognitis à Nuncio Papæ, & examinatis Romæ à Vicario ejusdem Papæ sub suspensionis pœna, de qua

Gg

in

in *Constit. 33. Urbani VIII. Incipien. Secretis &c.*
 38 XXXVII. Græci non possunt ordinari ab Episcopo Latino; neq; Latini ab Episcopo Græco sub pœna suspensionis ab executione ordinum. *cap. Cum secundum, & cap. Verò quod translationem, de Tempor. Ordinat. XXXVIII.* Pariter Ordines non sunt sumendi per saltum, sed gradatim, ut docuimus supra in *Decif. 4. XXXIX.* Ad Ordines suscipiendos accedere non possunt, quicunque laborant aliqua Irregularitate ex defectu non solum corporis, sed etiam animæ; & tales sunt Neophiti in ætate adulta baptizati. *cap. Neophitus, dist. 6. Lunatici, Epileptici, ac perpetuo amentes. Mastrius in Theol. Moral. dist. 13. num. 168 ac Lepra, vel morbo Gallico laborantes. cap. Tua nos, de Cleric. agrot. XL.* Neque illi, qui dicuntur Irregulares ex defectu lenitatis, & sunt omnes cooperantes ad homicidium justum, nempe Judices, Notarii, Accusatores, ac Testes, *cap. 1. dist.*

51. cap. 3. Ne Clerici, vel Monachi. cap. 3. de Homicid. in 6. nec non Chirurghi, qui abscindunt, vel urunt membra; etsi secus sit de Medicis Physicis. *cap. Ad aures, de Ætate, & Qualit.* Hæc omnia sunt principaliora impedimenta scitu digna, quorum respectu denegandi sunt Ordines petentibus illos, ut fusiùs disserunt tum Scholastici Theologi, ac Summistæ, tum etiam Canonistæ omnes in disputationibus, & tractatibus de Sacramento Ordinis.

Corollarii loco advertendi sunt Studiosi, quod hic essent exponendi effectus hujus Sacramenti, qui sunt duo, Gratia, & Character, sed quoniam de iisdem egimus in nostris Decisionibus de *Sacramentis in genere; Decif. 17.* ubi de Gratia; & *Decif. 19.* in qua de Characterè; ideo illas adire iidem Studiosi non dedignantur; ex his enim hujus Tractatus fit

F I N I S.

INDEX